

**ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ**

**СТУДЕНТСЬКИЙ НАУКОВИЙ ГУРТОК
«ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»**

ЗБІРНИК

матеріалів наукових досліджень молодих учених кафедри
публічного управління та адміністрування

«ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»

за результатами проведення
студентської наукової конференції за результатами вивчення
навчальних дисциплін **«Етика державного службовця»**,
"Правові засади адміністративної діяльності"
для ЗВО з курсу спеціальності 281 «Публічне управління та
адміністрування» на тему:

**«Діяльність публічного службовця: співвідношення
етичних, політичних і правових регуляторів»**

Частина 3

Полтава 2019

ЗБІРНИК матеріалів наукових досліджень молодих учених кафедри публічного управління та адміністрування «ТЕРИТОРІЯ НАУКИ» за результатами проведення студентської наукової конференції за результатами вивчення навчальних дисциплін «Етика державного службовця», «Правові засади адміністративної діяльності» для ЗВО з курсу освітньо-професійної програми Місцеве самоврядування спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування на тему: «Діяльність публічного службовця: співвідношення етичних, політичних і правових регуляторів». Частина 2. Полтава : кафедра публічного управління та адміністрування. 2019. 52 с.

Відповідальні за випуск: Шупта І.М. – доцент, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування;

Щетініна Т.О. доцент, кандидат історичних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування.

Редакційний колектив не завжди поділяє думку авторів.

У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована молодими ученими.

Усі матеріали подаються в авторській редакції

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	4
<i>Березній Ю.В. ЕТИЧНА ОЦІНКА КОРУПЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ</i>	4
<i>Гончаренко А.С. КОРУПЦІЯ І МОРАЛЬ: ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ</i>	8
<i>Кравцова Я.В. СУСПІЛЬНА НЕОБХІДНІСТЬ ЕТИКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ</i>	13
<i>Меланченко Т.С. ШЛЯХИ ТА УМОВИ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВИЛ ЕТИКИ ПОВЕДІНКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ</i>	18
<i>Прокопець А.А. КОРУПЦІЯ І МОРАЛЬ</i>	23
СЕКЦІЯ 2. ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	28
<i>Борильченко А.Є. ПОНЯТТЯ ВНУТРІШНЬОГО ТРУДОВОГО РОЗПОРЯДКУ ЯК ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	28
<i>Ісаєнко М.В. ЗАОХОЧЕННЯ ЗА СУМЛІННЕ ВИКОНАННЯ ТРУДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	33
<i>Кириленко А.О. ПІДСТАВИ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ПРАЦІВНИКА: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЩОДО ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ</i>	38
<i>Ланцевич А.Ю., ДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПРОСТУПОК: НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ ДЛЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	42
<i>Терещенко В. Ю. ПЕРСПЕКТИВИ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ У СВІТЛІ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ</i>	47

СЕКЦІЯ₁

ЕТИКА ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ

Березній Ю.В.

*здобувач вищої освіти освітнього ступеня «Бакалавр»
освітньо-професійної програми Місцеве самоврядування
зі спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Полтавської державної аграрної академії
Науковий керівник: к.п.н., доцент Шупта І. М.*

ЕТИЧНА ОЦІНКА КОРУПЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ

На сьогодні корупція є однією з найактуальніших соціальних проблем в Україні. Деякі дослідники взагалі вважають, що корупція є не тільки основною політичною проблемою кінця ХХ століття, а й проблемою моральності та етики. За будь-яких підходів та оцінок однозначно можна стверджувати одне – корупція є проблемою, розв’язання якої для багатьох країн є надзвичайно актуальною справою. Це повною мірою стосується України, високий рівень корумпованості якої визнано її політичним керівництвом, законодавчим органом, вітчизняними та зарубіжними аналітиками, відповідними міжнародними інституціями.

Не дивлячись на актуальність даної теми і її популярність серед політиків та науковців, ключовим питанням, яке не має на сьогодні чіткого і однозначного вирішення, є питання щодо визначення поняття корупції. У широко вживаний термін «корупція» різними авторами вкладається найрізноманітніший зміст, починаючи від зведення

корупції до такого злочину як одержання хабара, закінчуючи визначенням корупції за допомогою загальних формулювань, які не містять конкретних ознак правопорушення (стійкий зв'язок, система взаємовідносин тощо) [1, с. 78].

Отже, щоб дати етичну оцінку корупції, треба спочатку визначити дефініцію даного терміну. Найбільш поширеним є таке визначення поняття: корупція (від лат. corrumpere – псувати) – протиправна діяльність, яка полягає у використанні службовими особами їх прав і посадових можливостей для особистого збагачення; підкупність і продажність громадських і політичних діячів.

Корупційне правопорушення – діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність [2].

Різні прояви корупції мають різну етичну оцінку: одні дії вважаються злочинними, інші всього лише аморальними. Так, корупцію поділяють на: хабарництво, розкрадання, шахрайство, вимагання, зловживання, кумівство тощо. Все вище перераховане – протиправна діяльність, що несе за собою певний вид відповідальності. Проте, можна зробити висновок, що прояв корупції – це, не просто злочин, це в будь-якому випадку, результат аморальної поведінки людини, адже людина, що займає певну посаду, нехтує службовою етикою та нормами поведінки задля власної користі.

Відповідно до Загальних правил етичної поведінки державних службовців, затверджених наказом Національного агентства України з питань державної служби від 05.08.2016 р. № 158 (далі – Правила), державні службовці під час виконання своїх посадових обов'язків зобов'язані неухильно дотримуватись загальновизнаних етичних норм

поведінки, бути доброзичливими та ввічливими, дотримуватись високої культури спілкування (не допускати використання нецензурної лексики, підвищеної інтонації), з повагою ставитись до прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, об'єднань громадян, інших юридичних осіб, не проявляти свавілля або байдужість до їхніх правомірних дій та вимог. Відповідно до Закону України «Про державну службу» державний службовець – це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби.

Вважаю доречним згадати, що основною метою діяльності державних службовців є служіння народу України та територіальній громаді, охорона та сприяння реалізації прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина. Поведінка державних службовців має забезпечувати довіру суспільства до державної служби, а завдяки таким явищам як корупція, бюрократія та любізм, які є не тільки досить поширеними, а ще й дуже погано прихованими, довіра до влади навпаки є на досить низькому рівні.

Оцінкою корупційних ризиків у діяльності структурних підрозділів Держпраці, при виконанні службових обов'язків високу пріоритетність присвоєно наступним корупційним ризикам [3]:

1. Прийняття або необґрунтоване прийняття державними інспекторами рішення про не притягнення до адміністративної відповідальності шляхом внесення недостовірних даних до акту перевірки суб'єкта господарювання.

2. Обрання державними інспекторами мінімального штрафу

шляхом використання широких дискреційних повноважень.

3. Інформування працівниками суб'єкта господарювання про позапланову перевірку, не вжиття необхідних заходів під час недопущення на перевірку, а також сприяння суб'єкту господарювання шляхом неякісного оформлення документів на перевірку.

За результатами викладеного матеріалу вважаємо за необхідне підкреслити, що найбільша проблема існування корупції в нашій державі полягає у тому, що більшість серед чиновників не дотримуються етичних норм і правил моралі, а за умов високого рівня політичної й економічної монополізації, двозначності законів, кумівства та політичного заступництва можна вважати, що у корупціонерів «розв'язані руки». Щоб побороти корупцію в першу чергу потрібно більш відповідально і ретельно підбирати кадри для державної служби та органів місцевого самоврядування, зробити більш жорсткою систему покарання за корупційні діяння.

Список використаних джерел

1. Івасенко С. М. Запобігання і протидія корупції в правоохоронних органах: організаційно-управлінський аспект. Дисерт. на здобуття наук. ступ. канд. наук держ. упр. Київ, 2015. 199 с.

2. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII, діє в редакції 28.11.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>. (дата звернення 09.12.2019 р.)

3. Антикорупційна програма Державної служби України з питань праці на 2018 – 2020 роки : Проект. *Державна служба України з питань праці: офіційний сайт*. URL: <http://dsp.gov.ua/zvit-pro-publichni-hromadski-obhovorennia-antykoruptsiinoi-prohramy-derzhavnoi-sluzhby-ukrainy-z-pytan-pratsi-na-2018-2020-roky/> (дата звернення 09.12.2019 р.)

